

הפנתון

עתון אורחודכסי י"ל אחת בשבוע.

Гамойдія

ב"ה פאלטאווא ועש"ק נשא יא סיון תרע"ד
Полтава 23 Мая 1914 г.

Гамойдія

מחירי בארצנו:
לשנה 4 רובל
חצי שנה 2
לרבע 1

מחיר מודעות:
בעד כל שורה קמח
באותיות פשוט 15 קאפ
בעמוד הראשון 30

מחיר בארץ:
לשנה 5 רובל
חצי שנה 2.50

מחיר גיליון יחיד:
10 ק

מחיר חליפת אדרסא:
25 קאפ

האדרסא:
Редакция газеты „ГАМОЙДІЯ“, Полтава.
Redaction des „HAMOIDIA“, Poltava.

והחתימה מתקבלת על המודיעה גם לירח אחד במחיר 35 קאפ ולשני ירחים במחיר 67 קאפ.

תכן הענינים: אנשי כנסת הגדולה, הליכו עקיבה להבילקוויץ—משפט הבנות, כ' יפני רייכער כחוק"ק לומפול—הנהגות התלמוד, ד. י. רייכער—קול קירא לעורה, ר' הלמן דובינוב—רשמות וצינונים, ולך כהנ"ס קלפול—דברי סופרים, זכרון דראשונים, במע דמלת לירקוטסקי פאביאניץ, מכרז"ן אדעס; צערקאסטן, יבאל להנמלויץ קווב בן-עיר; אסון אניה בלב ים, מהנעשה והנשמע—מודעות—פירימן; דבר אל הסנדרה, דבר אל סיון הבע"ס בתהגות אסימאוו—הנומלרכים בברכת מלך טוב אושר ועושר ונפול.

אנשי כנסת הגדולה.

לכבוד יחידא) הרב הנאון ר' יוסף אליעזר פרידמאן אבד"ק האדין דבוליה בתו חנה פרידא עב"נ התחן הרה"ג יצחק אייזיק ב"ר דוב קראסילקוב שהיה אחמדי בעיר האדין ב) אשת חבר, אלמנת הרב הנאון ר' בן ציון קרעניץ ו"ל ובני (יבדלו ממנו לחיים מו"א) לבוליה בתה ואחותם סרת שרה יהודית עב"נ התחן הרה"ג סר ישראל תנחום הכהן פארטמאן ב"י הנאב"ד דשוועקשאן שתה"י שם היום י"א סיון ה'תתק"ס מר ישראל אליהו חבר ר' צבי פעדמאן מילדי ראקאו ותושב פה לבוליה עב"נ צירל בת ר' אלמלך רוסין משעזרין, ביום ג' סיון הבע"ס בתהגות אסימאוו—הנומלרכים בברכת מלך טוב אושר ועושר ונפול.

אליהו עקיבא ראבינאוויץ.

בעוד שני ירחים, ב"ה אלול הבע"ס, עתידה א"ה להתאסף בפרנקפורט דמיין, כנסיה הגדולה הראשונה של צירי, אגדת ישראל.

הגנו מותחים קו תחת המלות של צירי הואיל ודעתנו מחויבים אנו לדבר דברים ברורים, באופן שלא יתעו קוראנו הנכבדים לחשיב שזו הכנסה תהא כעין האספה שהיתה לפני שנהים בקאמאניץ, שאז באו אלי רק אלה שהומנו ממסדי האספה והאגדה ואלו בכנסי הגדולה הזאת, כפי החלטה הועד הזמני באספתו, שהיתה בברלין בימי ב' ג' בהב"ח העבר, וכפי שמויעה הועד כקול קורא שלו שכבר נדפס בהאיוראלים נומר 22 צריכים לקחת חלק רק צירים שלוחים מאת הקבוצות המקומיות, שיבחרו במקומותיהם לשמוענותיהם, להיות שלוחי מצוה לנסוע להקונגרס הראשון של שלמי אמוני ישראל לפקח יחדו על כל צרכי אגדת ישראל ברוח התורה והמצוה.

ורוצים אנו לקוות, כי מסתמא במהרה בקרוב יפרסמו גם פרוגרמא של הכנסי הגדולה הזאת, היינו רשימת כל הענינים שבהם תתעסק הכנסי הזאת בנהוג בכל הקונגרסים שבועלם, שיחד עם קול הקורא להשתתף בה מפרסמים גם פרוגרמא קצרה, למען ידעו הבוחרים די בכל אתר ואחר לבחור לצירים אנשים חכמים ומומחים לאותם הדברים שהם נושאי המשא ומתן של הקונגרס, כי בבלי דעת פרטי עניניו והשאלות המהכות לפתרונן, הלא בנקל למו להחליף השלוחי זכור: בעל-קריאה במקום בעל-תקועה ובעל הפלה במקום מנהיג-קהלה וכדומה, באופן שבהתאספם יחד יתמחו איש אל אחיו ימים אחדים ובנפם ישובו לעריהם, מבלי שום תוצאה והחלטה מכל המדיבר שם, ולא רק שום תועלת אינה יכולה להביא כנסי בלתי מוכנת ומומחית לעבודתה, כי אם עוד עלולה להיות לרפות ידי המחכים לתוצאות, כדוע.

ואמנם יש פנים גם לאיך גיסא, כלומר לבלי לפרסם מראש הפרוגרמא של האספה, ובמקרא שכתוב: לכבוד אלהים הסתר דבר—והמעט הוא פשוט, כי הכופרים בה ובתורתה, מאז מעולם זה דרכם כפל למו להתנפל על כל מחשבה טובה וכל רעיון נעלה להרבות בבורה בעולמו ולהרסו ולבטלו בכל מה שהם יכולים כדוע מ"ש רש"י בפרשה בחקתי שבעת המדרגות, וברית בדותה ללשנא בישא דידהו שמתקלמט גם ללש החרד שבחרדים, להיות לפחות, שב ואל העשה הדבר הטוב שעלתה לפניו במחשבה תחלה לפעולה נחוצה עד מאד—ובפרט בימינו אלה שהעתונות החפשית כל כך נפוצה על פני האדמה ונקלמה גם בלב השארית הנהללה, עד שכמעט כבר אי אפשר גם

לרבים רבים מהחרדים דידן לשמוע היום מאמר יהודי במלא מובן המלה, וכל עוד שלא שלא יהא ממולה ומתיבל מביט ומחויב בבופר, במלחא סריא והבל סגנוני ורעיוני החפשות הבל היא לפניהם, ולעומת זה כל היוצא מהעתונות החפשית, אם רק נוהרה לצבעו קלא-אילן, אף שתוכו רצוף כפירה בקדוש ישראל בתורתו ונביאיו, לוקח לכבם וששים על אמרותיהם כמוצא שלל רב, וכל כך נפגם מעם הקוראים החרדים, כל כך ספגו וסופגים לתוכם אמרות מרורות של הספרות החדשה ועתונות, עד שחונן נפרץ הוא לראות היום גם רבנים מורי הוראות בישראל מחברי ספרי דרוש, ומי כדבר עוד מושכי בשבט סופר, מבלי משים נכשלים להפליט בדרשותיהם ומאמריהם ממה שבלעו אל קרבם רעיוני שוא וחפל של המתהללים באילי הקולטורה האירופית, ואשר לכשתמצה עומק דבריהם שלא השמעו לאזניהם בקבעם אותם בספריהם ומאמריהם, הרי אתה רותע לאחוריק ומשתומם, איך אפשר לחבר שיוציא מתחת ידו, ומכש"כ מפיו ולבו, דברים שאינם מהקונים כאלה, הצוחים ומעידים על עצמם כי עלולים הם להרוס חלילה עד היסוד, וכמו שאפס קציהם כבר נתפרסמו בקובץ, יגדל תורה ועוד, וחרפה השבר לבנו, בקבלנו מחאות אנשי שם על מה שהרסנו: מודעות על ספר דרוש אחד, שאמנם לא ראינוהו, כאלו חלילה החרבנו עולם מלא ואין כאן המקום להאריך בזה, כי לא זוהי מטרה מאמרנו היום.

ובשעה שכל כך נמסמסו הלכבות ונשתכשו המוחות גם אצל רבים רבים מהחרדים, שדאכנונו הלכו שבי לפני העתונות החפשית, חשש גדול הוא אם כדאי לפרסם פרוגרמא להששא ומתן של הכנסי הגדולה, אחרי כי כפי שנקל לשער, העתונות החפשית, נושאת דגל הסבלנות, לא תעצור כח להתאסף מההרגל דירה שכבר נעשה לה לא רק לטבע שני כ"א גם ראשון שבראשונים, להפר עצתם ולקלקל מחשבתם של כל יראי ה', וככל מה שכבר ראינו מדברת על אדות, אגדת ישראל, ושיאפותיה בשעת אספת קאמאניץ ובכל פעם שבא לידה אוזה ענין לענות בה, עוד הרכה יותר תהגבר בה שנאותה וקנאותה היום, בראותה, אגדת ישראל, חולת ומתנשמת בחיים ומתבססת ומתעדת לפעילות ומעשים טמשים, להתנפל עליה בכל מיני הקסמים אשר בידה: בדברי מרמה, בערמות שוא והפל, בחנופה וגסות הרוח, בלצנית מהלכות נבול-פה וכדומה לנגות ולהשפיל ולהציג לראות את עניני הפרוגרמא של הכנסי הגדולה, וכל העם, אפילו רבים מסלתו-ושמנו הרואים ושומעים את הקולות ואת הפלפלים היוצאים מתחת כנפי החיות המיופות הללו המתחפשים בשעת הצורך, גם בעזרת כבשים, כאלו רק טובה העם יירושו והקל ירכי חיוי והפצון, מבלי יכלו להבין עלילותיהן ומטרותיהן לשרוף מרף, לא רק שנועו ויעמדו מרחוק, אלא שעוד עלולים לחוות בבישות ולרגן בסתר ובגלוי על כל הבאים אל הכנסי הגדולה לידן בעניני הפרוגרמא, שתראה לפנייהם העתונות החפשית כמדות, האש להתפרדות והתחלקות ישראל למפלגה חדשה ולבער כל חלקה טובה שהביאה לנו הספרות החדשה בכלל ואלה העתונים עצמם בפרט, בהשפיעם על העם רב טובה וכיותר בעשר שנים האחרונות...

וכמה ענינים נעלים ואינציאטיבות מובות שעלו בדעת החרדים לעשות למובת עמנו ולא עלתה בידם רק בשביל עטיה של הספרות והעתונות, שהפכו לעיני העם טוב ברע ורופ בדופי, ואשר בשביל זה כבר היה אצל החרדים

מפני המות וזה—מפני החיים. שאלתי לצעיר אחד הידוע לכילי וקסמן: מדוע אתה מחזיר נפשך בטובה ועיך צרה בכספק?
שטא אמת—ענה הצעיר, רואה אני לבני אחרי שלא ידעו מחזור אחרי מותי. שאלתי כילי וכן שכבר נמר את השבונותי עם העולם: מדוע עיך צרה כל כך בכספק? למי אתה עמל?
שטא אחיה—ענה הוקן, מן ידע, ומאין לי לכלכל את שיבתי?
זה רואה שטא ימות וזה—שטא יחיה! מי יודע רוח האדם...
ואב בהרש"ש קאפלאן.

דברי סופרים.

זכרון רראשונים: ביום השליש לחודש אייר שנה זו נמלאה חמשים שנה לפטירתו של הגאון הצדיק המפורסם בדורו ר' יוסף פייסאר ז"ל אב"ד דק"ק סלוצק, והנה לא באתי בזה לעשות אזכרה לנשמתו הקדושה ולא לקחת עלי את העובדה האחריות לספר בשבחו של הגאון ז"ל כי ראשית הלא ידוע לכל שמרינו ומאורינו גדולי ישראל היו עובדים בבכור מדומה זה של חנינוביל שאין להם בעצמם כי אצל צלול הברכה ועורבא פרה, ומלאה דמני להו בחייהם אין עושים להם אחר פטירתם. ובכלל, הלא ידועה המסנה, אין עושים נפשות לצדיקים. שנית, ובי הגאון ר' יוסף ז"ל לעדותו הוא צריך? ובי מי מאתנו לא ידע או לא שמע את שמעו של הגאון המופלא ר' יאסל'ס סלוצקער זצוק"ל ואף שלא הרבו לבכות על אודותיו כמו שעשו יותר חבריו הגאונים בני דורו, מפני שהיה נחבא אל הבלים ולא מש מהלה שפר לי אבי ז"ל אורות הגאון הגדול הזה ז"ע.

אני בעצמי לא זכיתי לדעת אותו פנים אל פנים, מפני שהוא ע"ה נפטר בשנת תרכ"ד ואני נולדתי בשנת תרל"ג, אך דבריו לא כד הוינא מלידי אפס אבי ז"ל מספר באוזני פרשת נדרותיו של הגאון דק"ק סלוצק, כי משעה שנתקבל לרב בעיר סלוצק עד פטירתו ז"ל ישב אבי בעיר סלוצק, וזה אשר ספר לי: שנתקבל לרב בעיר סלוצק (בשנת תקצ"ז) בא בשבת הראשונה להתפלל לבית המדרש הגדול, היה שם מלמד אחד זקן ומסופל בתורה, והימים הראשונים לא בימים האלה, או לא ידעו שמינאות פנים ופגולותיו, ויגש המלמד הזקן אל הרב החדש ויאמר לו: רבי! הנה נתמנית פה לרב, הבה נא ואשאלך שאלה בתוספות אחד במסכת ורובין" (מקומו של התוספות שכחתי) ובפני קהל עם ועדה הציע לפני את שאלתו, הרב הצעיר אחרי עיניו מעט ענה לו על שאלתו, ויבאר לו את דבריו התוספות באופן רצוי עד שלא נשאר שום מקום לקשינותו העצומה, ויתפלא עליו המלמד הזקן ויאמר: עתה רואה אני כי גדול אתה בישראל וראוי אתה לאותה איצטלא יתי רצון שתצליח ברבנותך, ואשרי לעיר סלוצק אם לא תתן לה לעובדה נכסוע צעיר אחרת" ויש לי אבי ז"ל, כי כפעם בפעם, כשנזכר הגאון ר' יוסף את המאורע הזה אמר לכל, כי מי החשים מיעורו שירת מה לענות, ואכן הוא מינע את מוחו כעת לזכור אותה התשובה איננו יכול, והקושיא נשארה בעצם פליאונה.

בשעה שהגיע שעתו של רבנו להסתלק צוה לשמשו שיהי ויכריזו בשני כנסיות זבתי בדבריו: הרב קודם מותו הנהו מוחל במחילה נמורה לכל מי שפגע בבכורו בדבר או בחצי דבר, אך כיהר עם זאת מבקש מן הוא (הרב) מחילה מפני הקהל אולי לא יצא ידו וירבנו, או אולי אמר למי דבר שלא כהוגן ועוד... וכמובן כולם ענו כי אין להם ח"י שום תרומות על הרב מפני שכל ימיו הלך אחם בשלום ובמישר להורות להם את הדרך ולכו בה ואת המעשה אשר יעשו ונהפוך הוא, ומונחה להדריכוהו. אך בין הקהל נמצא אחד שיצא מן הכלל ואמר להשמש "לך אמור אל הרב כי אני איננו מוחל לו ולא אמחל לעולם". השמש סמר את הדברים כמו שהם להרב, ובתור תשובה קבל הלו ע"י השמש, כי הרב מוחל. רק לאלה שמוהלים לו, אבל מאחר שהוא העיר צור כי איננו מוחל לכן ידע גם כי נא הרב איננו מוחל לו, והנהו הולך לבית ערסו ובלבו יש לו עמי. הדברים האלה לא מעלו בשליחותם, כי האיש הלו פשפש במעשיו והתחרט תיכף, וימחר לבית הרב לבקש ממנו מחילה ומחילה על אשר התירו כנגדו. והנה הדברים האלה אינם נזקקים לבאור, וכדאי שישארו כתובים בספר זכרון.

פרנסתו היתה בצמצום, אך מפני שפטר זקקה בתורה לכן לא התעניין בזה מאומה, ופעם אחת אמר לאבי ז"ל בזה"ל: "מסופקני אם היו לו למשה רבנו עשרה סלוצקער בתוך הששים רבוא שלו".

והנה אני נחית לעומק דרינא אם כוונתי היתה דווקא על הסלוצקער או בכלל כרב בעיר, אך השיחה הזאת נותנת לנו איזה ציור מחייו בעיר סלוצק. שרים וגדולי העיר הצריכים השיבו לפתחו של בית הכנסת כדי להניח את עיניהם ממנו כי מלבד גדלותו ונאמנותו היה נהדר גם בחצנותו, והמליצו עליו, משבמו ומעלה נבזה מכל העם".

כ"י שנים היה לרב בסלוצק, ועל מצבתו הותים הדברים האלה, והוא שפט את ישראל עשרים ושבע שנים".

זכותו יגן עלינו בתוך כלל ישראל.

מהאוי, כי בני בניו ומקוריו שמו של הגאון המופלא ז"ל ופרסמו בשער בת רבים—אם ע"י, "המודיע" אם בספר מנחה—את תולדותיו פרשת גדלותו של הגאון ז"ל, וזכרת רבים עליהם תבוא.

פאבליאניץ.

זה איזה ירחים נוסדה בעירנו ברשיון הממשלה חברה "גמילות חסדים" יהודית, והנה לדבר על אדות נחיצותה אין צורך כלל, ואף שכבר ישנה כאן "קופה להלוואה וחסכון" יהודית, "בכ"י ראו זו כראו זו. הקופה אמנם יכולה להביא תועלת, אבל רק לאנשים אמידים ומסופקים, כשנצרך להם לפעמים איזה מאות רוב"ל לעסקיהם ואינם מרגישים בכ"י אם בשעת הלוואה נזרעים מן ההלוואה 17 אחוזים למאה מנת החבר (מיטגוליעד—עשרה) שמהווים רק כעבור נ"י ירחים אחר האספה הכללית הנקראת בכל שנה ופעמים יצטרך להמתין שנה תמימה ויותר עד שיוצאו לה איזה ששלם כבר את כל החוב סכמי נכיון מנת-הבר הנשאר אצלם בלי רווח — והשאר הוא בשביל הרבית העולה לפי החשבון עד "א אחוזים לשנה. אבל לא כן הוא אצל החסידים העניים שע"פ הרוב אין להם בעסקיהם מעות עצמם כלל וכפ המסחר הקטן שסמנו מביאים מר"ב הוא רק במעט הלוואה בשבוע או יא אפשר למי לסבול נרעון הקר האמור, הואיל וכל רובל הוא אצלם סך גדול, כידוע,

ולכך זה אין בבחם שלשם רבית כזה, ולפעם התעוררו הישרים בלביהם שבצירנו וייסרו החברה נס"ח שסמרתה להלוות לאלה הדלים כפזם כפם (על ערבות בשותות) כרביה מעשה. מאד שהיו כבר סוכררת ובראשה עומדים הגביר החסיד המפורסם ר' משה זאב ואסקאוויץ. מהותנו של כ"ק אדמו"ר הנה"ק מרן שליט"א מנור ובניו ז"ל והגנ"ד החסיד ר' אישעלזא נאלדרינג וכו' אשר לא ייעפו סכל עמל וטוהר ויתנו לה את ידם בין בכסף וכאשר נדרשו לכונן אתה על חלה, ותקוות היתה חזקה שהיו יושבי עירנו שביניהם ישנם ב"ה אנשים אמידים. ונזידים כן ירבו סכל מפלגה ומפלגה יתנו לבם ובספס לעבוד עמם שכם אחד לטובת אחיהם הנדרים, אבל לדאבוננו לא כאשר דמו מראש כן ה', כי בשעה שישנם עניים רבים אשר מביאים ערבות בשושים ויבדלים לטמא פרנסתם ומחיתם בכבוד—בה בשעה מעטים המה האנשים הנכבדים לחברי החברה—ע"כ חוב קדוש הוא על אנשים עירנו שכל איש המרגיש בעצמו חיובות שיכנס א"ע בהחברה הקדושה ורבת התועלת הנה"ס ולקבל על עצמו פסרי החשוב קא"ל לשבוע ע"י שכר דירה קדושה הוצאות קטנות — כי למנהל פסרי החשוב התגבר אכרך מופלג אחד מהגדולים דמה שלמקל"ס, וגם להבנים איזה סך בקופתה עד כמה שידר נעתה) כי הלא בכל שעה שהיא לו צורך בסך זה יכול לקבלו חזרה, ובתוך כך סקיים המ"ע, והחזקת בו" כמלא מוכן המלה, הואיל ורק ע"י יתרנסו עניים בבכור ואין כוונתי להלילה פלגוע בכבוד החברה, קופה ההלוואה והחסכון" שגם כוונתה רצונו" ומביאה תועלת גדולה, ובפטר שהיוה הנותן דירה ר"ה מציאים לטובת העיר, תמיכת ת"ת ויבדושה, כמו שרואים בכמה עיריות, אפ"ר כאמור למעלה מנת החבר שמוכרחים לקחת ע"פ" החק גם מעניים הלויים רק איזה עשרות רובלון ובשעיר מנכים מהם המנת הרבית הרי הם בלב דיו מוכרחים לקחת המותר, הואיל ויודיעה ציוקים ללחם, אך לא כן בהחברת גמ"ח שמוכרחים אינה שיתכבה בהקפסה רעות, כדי להנדרש הונה בעתיד, כ"א דואת רק חמשי שעה ורי לה"ה גם לאחד עשרות שנים ישאר רק הסך שהובא א"י מהחברים וההוצאות תיקנה מהנדבות-השבועיות של החברים ומגדלים שטגדלים לטובת החברה כשנזקק של בעלי שמחה והיריו המועט שלקחים מהלויים — וע"כ טוב גודל הנחיצות לתמוך את גמ"ח שבשטה כן הוא נמלית הפדום טובים ומי יתן ותברכהו בחרות כאלה בישראל ובפרט בשוק העתים הללו שאיובים קמים עלינו מיום ליום ומסחרים ומלאכות שלפני איזה שנים דרים היו עמו אחיהם הם היום בידים, וכיותר נכר במחזורים הקטנים העומדים בשוק עם מחורותיהם שיש נשע בקול רעש גדול קרואה הסוכבת כעת במדינה, משלנו ללנו" (מסא"י ר' מיוענא) ומתברר מאד מיום ליום איזה התגברת ה"י שאתמול עדי ה' אבירי כפר וחורשים במחרישה והיום—תחת תעמולת הביקוש עומדים בשוק המחזרות עם מחורותיהם גם הם ומצפים וקוראים לבני דתם כמור מהמחור היהודי, שכל זה הוא בעזרת כסף בוזר הנמצא עמו מהמחזרות שניות דידרו שמשותיהם לתמוך הביקוש ואם ימצאו בינוי נ"ב חזרות באלה לתמוך בידו היהודים המהירים הפעמים כסף בוזר, יש תקוה שבינו יוכלו עמוד והתקיים נגד הקשים עליהם הואיל וסוף סוף הם יותר ממגלים להמפחירים אלא שהעניות מרפתם והעיקר הוא שיהא להם מעות בוזר ולא יתא רבית אוכלת בהם.

אדעס: בא לפה

הצדיק"ל של צורינו החשורים "ליוע"ש" שמפני הוא. שהדוע ה"הגאון-ורמא" זל" קופת התנאים הירודים את המלות. הנוארים בגניע לרציחה האפסוטובית, כי דם נוצרים לאו דווקא ובשעת הדחק יוצאים ידו חובת מצות "ריטואל" גם כדם ילד יהודי וכדומה עוד. הנה הרבה שהעתון "קו"ב" ואחריו "הנאו" ו"ורמא" נפלו ע"י כעל מציאה רבה. וכפי שמתבאר הצדיק הזה רב סה זה שנים רבות ודמו הוא לוב בן זאוויל צעויק שראשית חובתו המה ליוע"ש הוא סה ששים נוכח. לפי דבריו התחיל הקאריע"ש שלו בתור מוכן הבולשת אצל הפוליצוי החשאית במינסק והוא חפש ומצא סמיות וזיווי פוזרים בבאכריוס ונס נלה מועצת צירקים בכיכור. בקיוב נתקבל אצל הפרוקורטור ואפניו וקריבוסקי ואצל החוקר דין פורק, וכסף להוצאותיו נתן לו ה"מיוונו"ק" אקאטאטא, שהזמן להיות עד הבקשה בולים ע"י הפרוקורטור ויופער. הצדיק"ל רבן הראה כאן כרשים ראיון שנתן לו הפרוקורטור קארבאוסקי המבקש בדרטיסו מהשר הממונה על הפוליצוי החשאית בקיוב לתמוך אותו ולסייעו שובל קבא דאחר דמבקעים בלי מפריע. על אדות הברשים ההוא, כפי שהודיעו העתונים, כבר נזר שם בקיוב ונעשו חקירות ודרישות. מספרים, כי בשביל ליוע"ש הנה התחיל תיכף להמשיך על הפוליצוי דכאן המון כתבי שטנה ומלשינות על היהודים, כאלו הם שולחים, ככיוול, מוכנים לאמריקא למחות שם את עקבות עניי בידים. כן אמרים שיש בידו מכתב מטרך איזה עתון פונדמיס המבקש רחמים בעדו לתמכו, כן מתאונן הוא כי ה"תלמודיים" באדעאט החליטו לרצחו נפש, וע"י הוא סקבל תמיכות כסף ממבקשי נפשינו, אך כל אלה לא חוועלו לו לכוים ב' דלשבות נתנם ונאמר הלמן והצדיק של ה"נוכ" ו"ורמא" וחושדים אותו שהנהו פושט ידוע שהפוליצוי מחפשת אותו זה זמן רב.

לחברה הפאליסינית

הרומית דפה הגיעה אתמול מיפו אודות מלגרפית, כי בהתראות שם סימני מנפת ה"צטומא" רח"ל חדש סבא לשם אניות רומא ונשארו בה כמאתים עולי רל דידרו בלי שום אמצעים ויבדלים חרפת רעב ועד 1800 עתידים לבא מירושלם ומבקשים עוד ותמיכה, ואנן מה נענה אבתריה? בשעת הירום ואמון כזה כמה פאות ואפ"י רעבים ידון מובלים חרפת רעב ומי יחמול עליהם? היתעורר מ"י מלשמע הדבר הזה לבא לעזרתם ולבליית תת את בניוין להיות רחמים על אחיהם יותר מבני עמנו הרחמים בני רחמים?

צערקאסס"י

ק"ב. ליל עשרה ה' בעירנו יצאה אהמול מיפו אודות מלגרפית, כי בלידה ההוא בין שעה 1 עד 3 נעשה מערכה שלמה של רציחות אכזריות במקומות שונים בעירנו. בערך שעה הראשונה אחר חצות בבית סוחר העצים מ. גינזבורג, בקרן וזות של רחוב הווינסקי ומסלת הצ"ח הניפראווסקית, נשמעה מעת דפיקות חשודות ברדת שבהעיר את הבוע"ב משתני התחיל לצעוק צעורה ולקלל צעקתו מהר נבא השומר קטאצנקא. שאחרי התאבכו מעט ממהם ככבר באוה סמינים שנשארו, נפל חל ע"י שלשה כדורים שירו הליסטים בחזהו שבקחתם מעליו את הריבולבדי שזו מהרו ללכת לרחוב האדום, ובפגשם שם יהודי צעיר בערעניונוק, שהצדק להיות לבתיהו את האחת-הקטנה אוליגה צעיר הקרובות ואחר מהליסטים ירהו ביהודי ויפלה חל ע"י נסו ותחתכאנה באיזה חצר. הקרובות ואחר מהליסטים ירהו ביהודי ויפלה חל ע"י אתה. לקול היריה מהר לבוא שושר שעמד על המשמטה במקום קרוב, אך במרם עוד המפיק לגשת אליהם כבר נפל חלל ע"י כדור שפגע בו. ובערך שעה השלישית